

תת"ע 2767/04/19 - רשא פארס נסור נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2767-04-19 מדינת ישראל נ' רשא פארס נסור
תיק חיצוני: 90119413244

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	רשא פארס נסור
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 5.1.20 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליה קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבקשת טענה כי הגישה בקשה להישפט כאשר בתקופה הסמוכה לכך נישואיה עלו שרטון והיא עוברת תקופה קשה מאד ומנהלת משק בית לבדה. טענה כי מבירור מול מרכז המידע אודות מועד דיון, נדהמה לגלות כי בתיק ניתן גזר דין. טענה כי ביקשה לקבל את אישור המסירה בתיק ולבדוק מי חתם בשמה ולאן נשלח אך נמסר לה כי אין אישור מסירה בתיק. נוכח האמור, ולאור תקנות שעת חירום ששררו במדינה, ביקשה לבטל את פסק הדין או לחלופין להעמיד את הקנס על הסכום המקורי.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי מדובר בהמצאה כדין וזאת בעקבות בקשה לדחיית מועד דיון שהגישה המבקשת בעצמה, וכי על המבקשת לעקוב אחר החלטות בבקשות שמגישה.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

בהחלטתי מיום 13.5.19 דחיתי את מועד הדיון ליום 5.1.20 וזאת בעקבות בקשה שהגישה המבקשת. ההחלטה בדבר דחיית מועד הדיון נשלחה לכתובת המבקשת ולאחר ביקור שלישי במקום הודבקה על דלת ביתה, בתאריך 20.5.19. מכאן, שבוצעה מסירה כדין. המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה ואף לא התייחסה לאישור המסירה הקיים בתיק ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. המבקשת אף לא תמכה בקשתה בתצהיר ערוך כדין.

בנוסף, משהגישה המבקשת בקשה לדחיית מועד דיון, באחריותה לבדוק מה עלה בגורל בקשתה ולהתעדכן בדבר מועד הדיון החדש.

8. מעבר לכך, המבקשת לא הציגה טענות הגנה כלשהן ואף לא פירטה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקשת, בשים לב לעברה התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

יצוין כי המבקשת הגישה בקשה להישפט ובכך וויתרה על זכותה לשלם הקנס המקורי הקבוע לצד העבירה. עם זאת, לאור נסיבותיה האישיות של המבקשת, אני מאריכה המועד לתשלום הקנס עד ליום 1.9.20. ככל שהמבקשת תשלם הקנס במלואו עד למועד זה, תבוטל תוספת הפיגורים.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.